

Vi er naturligvis ikke af den opfattelse i Fremskridtspartiet, og vi kan ikke se, at der er grund til at indføre denne lov, der her ligger på vort bord.

Som bekendt er det på høje tid, at vi her i Folketinget begynder at indskrænke lovgivningen, at lave færre regler og love. Her er et typisk eksempel på, at man indfører en ganske overflødig lovgivning og regel.

Mig bekendt er der ikke opstået problemer i den nuværende situation på området. Det kunne da være interessant at få at vide af ministeren, hvad der reelt er baggrunden for det – om det er uheldige sager fra hverdagen uden for Christiansborg på det pågældende område. Blandt andet derfor mener vi, at dette forslag klart må afvises. Begrundelsen for denne lovændring går på hensynet til forbrugerbeskyttelsen samt en frygt for, at en øget reklamering vil føre til en eksplosiv stigning i sundhedsudgifterne og til en uhensigtsmæssig forrykning af balancen i det eksisterende sundhedssystem.

Det er Fremskridtspartiets mening, at når vi ser på den lovbestemmelse, der allerede eksisterer, om, at reklameringen ikke må være egnet til at vække urigtige forestillinger om kvalifikationer og behandlingsmåder, og vi derudover har markedsføringslovens generelle forbud mod vildledende reklamer, så er de fuldt tilstrækkelige til at varetage de særlige hensyn til forbrugerbeskyttelsen inden for sundhedssektoren.

Denne holdning – og det tror jeg at alle her i salen er klar over – er også Konkurrencerådets. Konkurrencerådet og Fremskridtspartiet er fuldstændig enige i de synspunkter. Jeg forstår godt, at netop Konkurrencerådet har afvist lovgivningen. Der er intet grundlag for det argument, at lovændringen skulle være nødvendig for at beskytte forbrugerne.

Jeg vil også godt sige, at Fremskridtspartiet også her er fuldstændig enig i det synspunkt, som Konkurrencerådet lægger for dagen. Rådet understreger, at konkurrencebegrænsningernes styringsinstrument strider direkte imod de igangværende tiltag i retning af en effektivitetsbaseret udvikling i sundhedssektoren, der jo i forvejen er underkastet stærk styring fra det offentlige. Derfor er det netop vigtigt, at man også meddeler fra rådet, at den offentlige styring tilrettelægges på en sådan måde, at den ikke er medvirkende til at skade udviklingen af en effektiv struktur i hele sundhedssektoren.

Jeg må derfor afvise, at en ændring af balancen i behandlingssystemet, som sker ud fra kon-

kurrence- og effektivitetshensyn, vil være skadelig. Vi tror i hvert fald ikke på det.

Fremskridtspartiet mener også her, at der tværtimod vil opstå en udvikling, der er positiv med hensyn til de samfundsøkonomiske følger, hvis vi får en ændring af balancen i behandlingssystemet. Det, som Konkurrencerådet har påpeget, er jo, at henvend 10 pct. af lægeydelserne falder uden for aftalen med den offentlige sygesikring: vaccinationer og attester m.v. På dette område er der end ikke ud fra det styringssynspunkt, som socialisterne ønsker, nogen begrundelser for at indføre et reklameforbud.

Fremskridtspartiet er, som man kan høre, ganske enig i og har ofte været enig i Konkurrencerådets synspunkter. Det er ligeledes tilfældet vedrørende dette forslag.

Så vil jeg sige med hensyn til tv: »Reklamering for lægevirksomhed må ikke finde sted i fjernsynet.« Det står der i forslaget. Vi kan overhovedet ikke se nogen argumenter for at indføre sådan nogle regler. Vi skal derfor blankt afvise forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre betragter vi lovforslaget her, L 114, som en overgangsordning, indtil man i det udvalgsarbejde, som sundhedsministeren vil iværksætte, tager fat på en samlet indgang til hele det her område.

Men baggrunden for forslaget er jo, at Konkurrencerådet har givet Lægeforeningen et påbud om at ophæve de kollegiale regler, der har reguleret lægers adgang til at reklamere for deres ydelser. Reglerne er ophævet, og det skete sidste sommer den 1. juli.

De regler, vi nu kigger på her i dag, altså ændringen af lægelovens § 21, skal fremover regulere lægers adgang til at annoncere i aviser og andre steder.

Vi kan støtte forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Flere af ordførerne har været inde på, at der er nogle principielle overvejelser her om, hvordan man i det hele taget skal behandle sygdomme, og hvordan man skal behandle folk, hvis det er sådan, at de har nogle behov for lægelige midler og medikamenter.

Vi mener, at det er meget vigtigt, og det er også grunden til, at vi støtter det her lovforslag. Vi mener, at det er meget vigtigt, at man sikrer, at det, der hedder sundhed, hele området omkring det lægelige arbejde og hospitaler og